

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Oleg Melniciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Maria Guzun
 Natalia Simciuc
 Iurie Cotruță

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, privind încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 aprilie 2016 în partea respingerii acțiunii privind încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care cererea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 12 noiembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, privind încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 iulie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a transferat pe contul de decontare al beneficiarului Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” suma de 208 441,14 lei, în baza ordinului de plată nr. 342 din 10 iulie 2014.

Transferul operat nu a avut la bază nici un temei legal sau contractual, decontarea mijloacelor financiare la contul pârâtului fiind admisă drept urmare a unei erori contabile comise de Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei”.

În vederea soluționării amiabile a revendicărilor formulate, reclamantul a formulat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” o reclamație prin care a solicitat restituirea sumei de 208 441,14 lei, în decurs de 7 zile, fiind avertizată despre consecințele care ar putea surveni.

Până la data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâta nu a reacționat la solicitarea formulată, nu a oferit nici un răspuns și nici nu a operat restituirea sumelor pretinse.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” încasarea în beneficiul său din contul Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” a sumei de 208 441,14 și a taxei de stat în sumă de 6 253 lei.

La data de 18 noiembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, privind încasarea sumei de 13 824 lei.

În motivarea cererii a indicat că, în baza contractului nr. 10 din 25 iulie 2013 privind prestarea serviciilor încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei”, în calitate de beneficiar și Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, în calitate de executor, ultimul și-a asumat obligația de a efectua lucrările de instalare în trei etape. Etapa I – instalarea stâlpilor din beton și instalarea ancorelor până la data de 15 octombrie 2013; etapa II – instalarea plasei antigrindină până la plasa pe livadă de măr - bloc 3 cu suprafața de 6,4 ha în termen de până la 01 martie 2014; etapa III – instalarea plasei antigrindină până la plasa pe livadă de măr - bloc 3 cu suprafața de 6,4 ha, termenul de executare a lucrărilor fiind până la 30 aprilie 2014. În cazul în care beneficiarul va avea plasă în stoc și condițiile meteo vor fi favorabile, termenul de executare v-a fi până la 01 aprilie 2014.

Conform pct. 2.3 al contractului, beneficiarul a achitat executorului sumele în termen, ceea ce obliga executorul de a presta serviciile în termenul stabilit până la data de 01 aprilie 2014.

Concomitent, la 23 decembrie 2013 între părți a fost semnat actul nr. 1 prin care se confirmă îndeplinirea și recepționarea lucrărilor efectuate la prima și a doua etapă în mărime de 137 001 lei.

La 27 decembrie 2013, în baza facturii seria FB 3918689, au fost primite lucrările efectuate la etapa I, suma acestora fiind de 57 901 lei, iar la 27 decembrie 2013, în baza facturii seria FB 3918690 au fost primite lucrările efectuate la etapa II, suma acestora fiind de 80 000 lei.

Însă, până la 18 noiembrie 2014, executorul, din motive necunoscute nu a predat beneficiarului lucrările ce urmau a fi îndeplinite la etapa a treia, costul cărora a fost estimat la suma de 76 800 lei, ceea ce constituie o încălcare a obligațiunilor asumate de executor.

Conform pct. 3.1 din contractul nr.10 din 25 iulie 2014, au fost stabilite efectele neexecutării obligațiilor asumate de către executor. În cazul încălcării termenului

stabilit, executorul se obligă să achite o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din costul serviciilor neexecutate.

Astfel, la 18 noiembrie 2014 beneficiarul a calculat executorului penalități pentru încălcarea termenului de executare a serviciilor la etapa III în sumă de 13 824 lei.

La 04 noiembrie 2014, beneficiarul a expediat în adresa executorului reclamația prin care a solicitat executarea lucrărilor stabilite pentru etapa a treia, precum și achitarea penalității calculate pentru încălcarea termenului de executare a lucrărilor.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” încasarea în beneficiul său de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” a penalității în mărime de 13 824 lei și taxa de stat în sumă de 415 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” privind încasarea sumelor a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” privind încasarea penalității.

Pe parcursul examinării cauzei, Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a depus cerere de majorare a pretențiilor solicitând încasarea în beneficiul său din contul Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” a penalității în mărime de 37 479 lei și taxa de stat în sumă de 1 124 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” suma de 208 441,14 lei și taxa de stat în mărime de 6 253 lei. Cererea privind încasarea penalităților în sumă de 37 479 lei și taxa de stat în sumă de 1 124 lei, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 aprilie 2016 în partea cerinței privind încasarea penalității și taxa de stat cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea Societății cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a penalității în sumă de 13 824 lei și taxa de stat în sumă de 415 lei.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 12 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 aprilie 2016 cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, atât instanța de fond cât și cea de apel nu a luat în considerație argumentele invocate pe parcursul examinării cauzei și a apreciat probele în mod arbitrar.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifruit-Expo”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 12 septembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Darurile Basarabiei” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifruit-Expo” ca fiind inadmisibil.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 05 iunie 2017 (vol. II, f.d.19), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 12 iunie 2017 (vol. II, f.d.21).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu